

[Økonomiministeren.]

fra socialdemokratiets side – og jeg forstår også, at andre partier erkender det – at her ligger et vigtigt problem, og det er da glædeligt, at også kommunisterne ser, at her ligger et vigtigt problem. Hvis de kunne yde et konstruktivt bidrag til løsning af problemet, ville det være velkomment. Men det har vi ikke set noget eksempel på endnu.

Så vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan mindes – men det hører vel hjemme på, skal vi kalde det det agitatoriske overdrev – at nogen, hverken fra regeringsside eller fra socialdemokratiets side, da vi drøftede augustforliget, sagde, at nu havde vi løst alle problemerne. Det ville i hvert fald ikke have været ansvarlig tale at sige det – og vi er meget ansvarlige. Vi tror ikke på, at disse problemer, som landet står over for, løses fra den ene dag til den anden. Vi tror ikke på det, bl. a. af den grund – og det synes fuldstændig at være forbigået hr. Knud Jespersens opmærksomhed – at dette jo ikke bare er en situation, som Danmark befinder sig i, men det er en situation, som har ramt hele den industrialiserede verden, også den, der kalder sig socialistisk. Jeg gentager, at i dag lever den socialistiske verden i meget høj grad af at låne i langt større udstrækning, end vi låner i den kapitalistiske verden. Men det er et alvorligt problem, og vi mener altså, at vi med augustforliget har taget skridt i den rigtige retning.

Så siger hr. Knud Jespersen, at vi skal komme til at høre for det her på møder landet over. Det gør vi da meget gerne. Hvis bare jeg er sikker på, at hr. Knud Jespersen vil nøjes med at læse min tale op i stedet for at fordreje min tale, så er jeg helt tilfreds. Jeg vil indrømme, at den udlægning, som hr. Knud Jespersen også præsterede her af det, jeg havde sagt, er jeg ikke helt tilfreds med.

Når hr. Knud Jespersen så siger: ja men det, der er det gale ved det, er, at økonomiministeren og altså regeringen har bundet sig til forskellige forlig med de borgerlige partier, og disse forlig står man ved, og det er dyrt, det kommer man til at fortryde, så er der altså en fundamental forskel, kan jeg forstå, mellem kommunisterne og os. Har vi sluttet et forlig, så holder vi det, men vi skal altså vide, at det kan vi ikke regne med, når det drejer sig om kommunisterne. Det vidste vi i forvejen, men nu er det altså blevet bekræftet her fra folketingets talerstol. Vi skal anklages, når vi holder

et forlig. Det kan kun skyldes, at man ikke selv er indstillet på at holde det.

Ellers skal jeg ikke gøre flere bemærkninger til hr. Knud Jespersen. Jeg beklager som sagt kun, at der ikke kom noget som helst forsøg fra hr. Knud Jespersens side på at indgå på det forsøg, jeg trods alt havde gjort på en samlet vurdering af det oplæg, som man var kommet med.

Så vil jeg sige til hr. Wamberg, at når hr. Wamberg beklager, at jeg og andre har brugt så megen tid på hr. Knud Jespersens forslag til folketingsbeslutning, så hænger det sammen med, at jeg mener, at når der er fremsat et forslag til folketingsbeslutning, så har folketetinget krav på, at ministeren med den taletid, der er til rådighed for ministeren, gør et forsøg på at vurdere det forslag til folketingsbeslutning, uanset hvad man mener om det, uanset hvor tosset man mener, forslaget kan være. Det sidste være sagt til trøst for hr. Wamberg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

For det første er jeg nødsaget til at erindre om, at jeg nævnte de 20 mia kr. i skatteunddragelser, og jeg nævnte spørgsmålet om værdistigningerne. Det kommer man stadig ikke ind på. Jeg nævnte spørgsmålet om registrering af værdipapirerne, og jeg nævnte også problemet vedrørende de 58 fly. Det er let at stå op og sige – jeg har jo ikke ubegrænset taletid – at man ikke svarer noget på de der ting.

Endvidere vil jeg understrege, at de penge, man investerer i at sætte beskæftigelse i gang ad de veje, som vi peger på, sparer man i understøttelse. Vi betaler mellem 5 og 6 mia kr. om året i arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg hører til dem, der ikke mener, understøttelsen er for stor, men man kunne også bruge disse penge til at sætte god og menneskeværdig beskæftigelse i gang.

Så er der endelig spørgsmålet om den socialistiske verden. Jeg har ikke spor imod at diskutere den. Den er sådan set uafhængig af dette forslag, men når man siger, at de lever på så mange lån, så vil jeg gerne spørge økonomiministeren: er det ikke rigtigt, at flere hundrede tusinder arbejdere ville blive arbejdsløse på toppen af den arbejdsløshedshær, man har i det af økonomiministeren så højt tiljublede EF, hvis ikke man havde denne handel? Hvis ikke det er sandt, så lyver både Helmut